

[Aksel Larsen.]

man skulle stemme for det, men der er mig ikke noget som helst bekendt om, at denne mælkefordyrelse hjælper landarbejderne.

Jeg har i øvrigt et spørgsmål til det ærede medlem hr. Niels Andersen. Han sagde i sin meget korte og klare tale, at retsforbundets stilling er klar: det vil ikke stemme. Jeg vil gerne spørge, hvor klarheden ligger i, at retsforbundet ikke vil stemme. Jeg kan forstå, at man ikke vil stemme, hvis det er en sag, man ikke kan overskue, eller hvis der er noget godt i sagen og noget dårligt i sagen, og man ikke vil risikere at stemme imod det gode og for det dårlige. Men det er ikke tilfældet her. Hvis retsforbundets stilling var klar, måtte det enten stemme for eller imod, men retsforbundet vil altså ikke gøre nogen af delene.

Jeg tillader mig samtidig at stille et andet spørgsmål. Retsforbundet føler ubehag ved at stemme for denne lov, som er et indgreb i erhvervsfriheden og en statsfastsættelse af priser o. s. v. o. s. v. Men for få minutter siden stemte retsforbundet for en anden lov om statsfastsættelse og statsfordyrelse af kornpriser. Hvorledes kan disse to forskellige standpunkter bidrage til at skabe klarhed om retsforbundets stilling?

Niels Eriksen: Ligesom mit partis ordfører beklager jeg stærkt, at det ikke er lykkedes at skabe flertal for det ændringsforslag, som mit parti stillede ved anden behandling, og som ville betyde en stor forbedring af lovforslaget. Men da lovforslaget er fremsat efter forhandling med Mejeriernes Fællesorganisation og har fået tilslutning fra landbrugets hovedorganisationer, og da vi inden for landbruget mener, at dette lovforslag dog er et skridt i den rigtige retning, vil jeg, som situationen er, stemme for lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 86 stemmer mod 1; 73 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Derpå genoptoges forhandlingen om tillægsbevillingslovforslaget.

(Foregående del af tredje behandling findes i tidenden sp. 5397 og 5462).

Statsministeren (H. C. Hansen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, ikke for enighed med regeringen, for at der er uoverensstemmelser og meningsforskelle på adskillige punkter, og fremgaaet klart af de forskellige indlæg i dag, men for den stilfærdige tone, der har præget debatten. Der er en tiltalende forskel på den ophidsede tone og det voldsomme ordbrug, der var typisk efter regeringsdannelsen, og den måde, hvorpå sager og problemer behandles i dag.

Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til visse af de spørgsmål, der har været fremdraget, og jeg vil først sige et par ord af udenrigspolitisk karakter dels om de forhandlinger, der nu foregår i Genève, dels om markedsplanerne, der jo har været væsentlige emner under debatten.

De drøftelser, som den 11. maj indledtes i Genève, blev og bliver fra dansk side fulgt med overordentlig stor interesse. Vi har også fra dansk side, inden disse forhandlinger blev påbegyndt, i det omfang det var muligt, bestræbt os for at medvirke til at undgå, at forhandlingerne skulle strande på uenighed om mindre væsentlige spørgsmål, dagsordenen, procedureanliggender o. lign. Drøftelserne har fra første færd været præget af meget divergerende synspunkter.

Sovjetunionen har kun ønsket at drøfte sit eget forslag om Vestberlin samt muligheden for at afslutte en fredstraktat med begge Tysklands dele, medens vestmagterne har fremlagt deres egen fredsplan, der tager sigte på en global løsning af Tysklandsspørgsmålet og de europæiske sikkerhedsproblemer, og samtidig har presset for en nærmere drøftelse af denne plan. Mødet må ses som en forberedelse til et senere møde mellem de 4 regeringschefer, et topmøde. Vestmagternes holdning har hidtil været, at man kun vil gå med til etablering af et såkaldt topmøde, såfremt de nuværende forhandlinger forløber på en sådan måde, at der kan være rimeligt håb om praktiske resultater. Det synes, som om drøftelserne nu i det